SH.ఎస్పి..జైస్వాల్ ETC.
వర్సెస్
ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్
మార్చి 6, 1997
(S.C.అగ్రవాల్ మరియు G.B.పట్నాయక్ న్యాయమూర్తులు]

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 – సెక్షన్లు 61, 256(1) మరియు (2) – అసెస్సీ మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ తన పిల్లలకు రుణాలు ఇచ్చారు ఆ రుణాలపై వచ్చిన వడ్డీపై ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆయనకు పన్ను విధించారు. ట్రిబ్యునల్ దాన్ని బినామీ లావాదేవీ కాదని, ఆదాయం నుండి వచ్చిన వడ్డీని ఆయన చేతిలో పన్ను విధించరాదని తీర్పు చెప్పింది. అయితే, హైకోర్టుకు అప్పీలు చేసినపుడు, న్యాయస్థానం ఆ లావాదేవీ నిజమైన రుణం కాదని, వడ్డీ మొత్తంపై ఆదాయపు పన్ను విధించవచ్చని తీర్పు చెప్పింది. సుప్రీంకోర్టు తీర్పు: హైకోర్టు తీర్పులో ఎటువంటి లోపం లేదు. కాబట్టి జోక్యం అవసరం లేదు.

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 – సెక్షన్ 256 – హైకోర్టు యొక్క పరిధి ఎంతవరకు ఉంటుంది.

అప్పీలుదారు అసెస్సీ, కంపెనీ 'క' యొక్క మేనేజింగ్ డైరెక్టర్, తన పిల్లలు ఏర్పాటు చేసిన భాగస్వామ్య సంస్థ 'ఎమ్' ఖాతాలోకి కొంత డబ్బును డెబిట్ చేశారు. పై డబ్బు సంస్థ 'ఎమ్' ఖాతాల్లో అసెస్సీకి తిరిగి వచ్చినట్లు చూపబడింది, కానీ అదే రోజున, అసెస్సీ తన పిల్లలకు రుణంగా ఇచ్చినట్లు చూపబడింది. 1963-64 ఆర్థిక సంవత్సరానికి రుణ మొత్తం నుండి వచ్చిన వడ్డీని అసెస్సీ తన రిటర్న్‌లో చూపించాడు కానీ తరువాత పైన పేర్కొన్న మొత్తాన్ని తొలగిస్తూ సవరించిన రిటర్న్ దాఖలు చేయబడింది. అసెస్ అధికారి రుణ మొత్తం నుండి వచ్చిన వడ్డీని అసెస్సీ ఆదాయంగా చేర్చి అసెస్‌మెంట్ ఆర్డర్‌లు పాస్ చేశారు. ఆదాయపు పన్ను గుర్తింపుదారుడు (ఆదాయపు పన్ను చెల్లించాల్సిన వ్యక్తి) జారీ చేసిన ఆదేశాన్ని ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ కమిషనర్ మరియు ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ముందు విజయవంతం కాలేదు. చివరికి అసెస్సీ ఆదాయపు పన్ను చట్టం సెక్షన్ 256(2) కింద హైకోర్టుకు నివేదించారు.

తదుపరి సంవత్సరాల అసెస్‌మెంట్ల కోసం, అసెస్సీ అధికారి వడ్డీ ఆదాయం అసెస్సీ చేతిలోనే అంచనా వేయాలని, అసెస్సీ తన పిల్లలకు రుణం ఇవ్వలేదని నిర్ణయించుకున్నారు. అయితే, ట్రిబ్యునల్ లావాదేవీ బినామీ స్వభావం కాదని, వడ్డీ ఆదాయం అసెస్సీ యొక్క ఆదాయం అని చెప్పలేము కాబట్టి, అసెస్సీ చేతిలో పన్ను విధించబడదని నిర్ణయించింది. రెవెన్యూ అప్పీల్‌పై హైకోర్టు లావాదేవీని నిజమైన రుణంగా పరిగణించలేమని ఆ మొత్తం నుండి వచ్చిన వడ్డీని ఆదాయపు పన్ను చట్టం సెక్షన్ 61 కింద (చట్టం విభాగం 61) అసెస్సీ చేతిలో విధించిన పన్ను తీర్పు ఇచ్చింది.

కాబట్టి, ప్రస్తుత అప్పీల్.

అప్పీలు చేసిన అసెస్సీ వాదన ఏమిటంటే, తండ్రి తన పిల్లలకు వడ్డీ లేకుండా రుణాలు ఇచ్చే హక్కు ఉందని, ఆ రుణ మొత్తం నుంచి వచ్చే ఆదాయం తండ్రి చేతిలో పన్ను విధించబడదు. అంతేకాకుండా, రుణ మొత్తం నుండి వచ్చిన వడ్డీ ఆదాయం పిల్లల చేతిలో ఇప్పటికే పన్ను విధించబడింది కాబట్టి, ఒకే మొత్తాన్ని రెండుసార్లు పన్ను విధించలేమని వాదించారు. చట్టంలోని S.256 అడ్వైజరీ అధికార పరిధి ప్రకారం, లావాదేవీ రుణ లావాదేవీ అని ట్రిబ్యునల్ యొక్క నిర్ధారణలతో హైకోర్టు జోక్యం చేసుకోలేదని కూడా వాదించారు.

కాగితపు సర్దుబాటు అయిన ఇంప్యుగ్డ్ లావాదేవీని ఏ కోణంలోనైనా లోన్‌గా పేర్కొనలేమని, ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 61 నిబంధనలు వర్తించి, దాని నుండి వచ్చే ఆదాయం ఆదాయపు పన్ను చెల్లింపుదారు చేతిలో పన్నుకు లోబడి ఉంటుంది అని వాదించారు.

అప్పీల్‌ను కొట్టివేస్తూ, ఈ కోర్టు

నిర్ణయం: 1.1. అసెస్సీ మరియు అతని పిల్లలచే ఏర్పాటు చేయబడిన సంస్థ యొక్క భాగస్వాముల మధ్య జరిగిన లావాదేవి – పిల్లల సంస్థ ఖాతాల్లో డబ్బు తిరిగి చూపించడం, అసెస్సీ సంస్థ ఖాతాల్లో మళ్ళీ అదే మొత్తాన్ని పిల్లల పేరిట బదిలీ చేయడం ఇవన్నీ కేవలం కాగితాల లావాదేవి మాత్రమే. అసెస్సీ యొక్క పన్ను భారాన్ని తగ్గించే ఉద్దేశ్యంతో ఇలా చేశారు. దీన్ని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ అసెస్సీ తన పిల్లలకు ఇచ్చిన రుణ లావాదేవిగా పరిగణించలేము. ఈ లావాదేవి కేవలం పన్ను బాధ్యత తగ్గించుకోవడానికి ఉద్దేశించిన కాగితాల లావాదేవి మాత్రమే ఇది నిజమైన రుణం కాదు. ఈ పరిస్థితుల్లో, హైకోర్టు ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పడం ద్వారా తన సలహా పరిధిని దాటిందని చెప్పలేము. అందువల్ల, హైకోర్టు తీర్పులో ఎటువంటి లోపం లేదు మరియు దానితో జోక్యం చేసుకోవలసిన అవసరం లేదు. [755-A-C]

1.2. ఆదాయపు పన్ను చెల్లింపుదారు అసెస్సీ పిల్లలకు ఆ మొత్తం నుండి వచ్చే ఆదాయంపై పన్ను విధించబడిందనే వాదనకు ఎటువంటి సంబంధం లేదు. [754-8]

ఆదాయపు పన్ను అధికారి v. Ch. అచ్చయ్య, 218 I.T.R. 239, ఆధారపడింది.

శ్రీమతి.మోహినీ థాపర్ v. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ (కేంద్ర), కలకత్తా మరియు ఇతరులు, 83 I.T.R. 208; ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, పశ్చిమ బెంగాల్ III v. ప్రేమ్ భాయ్ పరేఖ్స్, 1970 77 I.T.R. 27 (SC); చంబెరియానిన్ v. ఇన్‌ల్యాండ్ రెవెన్యూ కమిషనర్లు, (1943) 25 ట్యాక్స్ కేస్ 317, 329 మరియు టుల్సీదాస్ కిలాచంద్ మరియు ఇతరులు v. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, బొంబై నగరం, 42 I.T.R. 1, ఆధారంగా తీసుకున్నారు.

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, వెస్ట్ బెంగాల్ v. కలకత్తా ఏజెన్సీ లిమిటెడ్, 19 I.T.R. 191; పటానిక్ & కో. లిమిటెడ్ v ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, ఒరిస్సా, 161 I.T.R. 365; ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, పంజాబ్, జమ్మూ కాశ్మీర్ మరియు హిమాచల్ ప్రదేశ్ v .ఎస్. రఘుబీర్ సింగ్, 57 I.T.R. 408 మరియు ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ v. శ్రీమతి. పెల్లటి శ్రీదేవమ్మ, 216 I.T.R 826 కేసులు ఇక్కడ వర్తించవు.

మిచెల్ (ఇన్‌స్పెక్టర్ ఆఫ్ టాక్సెస్) v. B. W. నోబుల్ లిమిటెడ్ (1927) 1 K.B. 719 కేసు సూచిస్తారు.

సివిల్ అప్పిలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నంబర్లు. 2587-92/1983 మొదలైనవి.

పంజాబ్ మరియు హర్యానా హైకోర్టు తీర్పు మరియు ఆదేశాల నుండి, తేదీ 21.5.79, I.T.R.No.65 of 1974.

అప్పిలెంట్ల కోసం వ్యక్తిగతంగా.

జె.రామమూర్తి, టి.సి.శర్మ, ధ్రువ్ మెహతా, సి.రాధా కృష్ణ మరియు బి.కృష్ణ ప్రసాద్ ప్రతివాదులు.

న్యాయస్థానం తీర్పును ఇచ్చిన న్యాయమూర్తి పట్టనాయక్

పంజాబ్ మరియు హర్యానా హైకోర్టు తీర్పుపై దాఖలైన ఈ విశిష్ట అనుమతి పిటిషన్లు (విశేష అనుమతి పిటిషన్లు), ఆదాయ శాఖకు అనుకూలంగా మరియు చెల్లింపు చెల్లింపుదారుడికి

వ్యతిరేకంగా పెండింగ్ ప్రశ్నలకు సమాధానం చెబుతుంది. ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ (చండీగఢ్ ధర్మాసనం) ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961, సెక్షన్ 256 (1) కింద న్యాయస్థానం ద్వారా సమాధానం పొందేందుకు ఈ క్రింది ప్రశ్నను సూచించింది:

"ఆదాయపు పన్ను శాఖ (అసెస్సీ) 1967-68 నుండి 1970-71 సంవత్సరానికి సంబంధించి, పిల్లలు మరియు భార్యపై వడ్డీని తొలగించడంలో ట్రిబ్యునల్ చట్టపరంగా సరైనదేనా?"

1963-64 పన్ను సంవత్సరానికి సంబంధించి, ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1961 (రద్దు చేయబడిన సెక్షన్ 256(2) కింద) యొక్క నిబంధనల ప్రకారం అసెస్సీ హైకోర్టును సంప్రదించడం ద్వారా సూచన చేశారు:

"ఈ కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల ఆధారంగా, రూ. 15,814 యొక్క తిరిగి జమ చేయడం చట్టపరంగా సమర్థనీయమా? "

కర్నాల్ డిస్టిలరీ కంపెనీ లిమిటెడ్, కర్నాల్ యొక్క మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ అయిన అసెస్సీ, కంపెనీ ఖాతా పుస్తకాల ప్రకారం 1962 ఏప్రిల్ 3 న రూ.1,74,639.00/- డిపాజిట్ కలిగి ఉన్నారు. పై మొత్తం రూ.1,74,639.00/- అసెస్సీ కుమారులు మరియు కుమార్తెతో కూడిన భాగస్వామ్య సంస్థ అయిన మెస్సర్స్ మోడరన్ ప్రాపర్టీ డీలర్స్, కర్నాల్ ఖాతాకు జమ చేయబడింది. పై భాగస్వాములు భాగస్వామ్య సంస్థలో ప్రతి ఒక్కరికి 1/3 వంతు ఉంది. మెస్సర్స్ మోడరన్ ప్రాపర్టీ డీలర్స్ యొక్క ఖాతా పుస్తకాలలో, పై మొత్తం రూ.1,74,639.00/- ముగ్గురు భాగస్వాముల ఖాతాకు సమాన వాటాలుగా చూపించబడింది. ఏప్రిల్ 1, 1963 నాటి మెస్సర్స్ మోడరన్ ప్రాపర్టీ డీలర్స్ ఖాతా పుస్తకాల ప్రకారం, పై రూ.1,74,639.00/- అసెస్సీ ఖాతాకు తిరిగి వచ్చినట్లు చూపబడింది. అదే రోజున అసెస్సీ మెస్సర్స్ మోడరన్ ప్రాపర్టీ డీలర్స్ యొక్క ముగ్గురు భాగస్వాములకు సమానంగా రుణంగా ఇచ్చినట్లు కూడా చూపబడింది. 1963-64 పన్ను సంవత్సరంలో, ఆసెస్సీ తన ఆదాయ పన్ను రిటర్న్‌లో పై రుణ మొత్తం నుండి వచ్చిన వడ్డీని చూపించాడు. కానీ తరువాత పునర్విమర్శించిన రిటర్న్ దాఖలు చేసి ఉంచారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి అయితే, పైన పేర్కొన్న మొత్తం నుండి వచ్చిన వడ్డీని అసెస్సీ ఆదాయంగా పరిగణించాలని నిర్ణయించుకున్నారు. దాని ప్రకారం పన్ను నిర్ధారణ ఆదేశం జారీ చేయబడింది. అయితే, అసెస్సీ ఈ ఆదేశాన్ని ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ కమిషనర్ ముందు పిలుపు ద్వారా మరియు తరువాత ట్రిబ్యునల్ లో రెండవ పిలుపు ద్వారా చెల్లెంజ్ చేశారు కానీ

అన్ని ఫోరాలలోనూ ఓడిపోయారు. ట్రిబ్యునల్ ఆదాయ పన్ను చట్టం సెక్షన్ 256(1) కింద సూచన చేయడానికి నిరాకరించగా, అసెస్సీ ఆదాయ పన్ను చట్టం సెక్షన్ 256(2) కింద హైకోర్టును సంప్రదించడం ద్వారా సూచన చేయించారు.

తరువాతి పన్ను సంవత్సరాల విషయంలోనూ, ఆదాయ పన్ను అధికారి వడ్డీ ఆదాయాన్ని అసెస్సీ పేరిటే పన్ను మదింపు చేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు. నిజానికి అసెస్సీ తన పిల్లలకు రుణం ఇవ్వలేదు. ఆ పిల్లలు మెస్సర్స్ మోడరన్ ప్రాపర్టీ డీలర్స్ సంస్థ భాగస్వాములు అని చెప్పబడింది. అంతేకాకుండా అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమీషనర్ కూడా అసెస్సింగ్ అధికారి ఆదేశాన్ని ధృవీకరించారు. ట్రిబ్యునల్ అయితే, ఏప్రిల్ 1, 1963 నాటి లావాదేవీ బినామీ స్వభావం కలిగి ఉన్నది కాబట్టి, ఆ మొత్తం నుండి వచ్చిన వడ్డీ ఆదాయాన్ని అసెస్సీ ఆదాయంగా పరిగణించలేము. అందువల్ల, ఆ మొత్తాన్ని అసెస్సీ ఖాతాలో పన్ను మదింపు చేయలేము. ట్రిబ్యునల్ 1963-64 పన్ను సంవత్సరానికి సంబంధించిన ముందు ఆదేశాన్ని తీసుకుంది. ఆ సంవత్సరానికి ఆదాయపు పన్ను రిటర్న్‌లో వడ్డీ ఆదాయాన్ని తన ఆదాయంగా చూపించిన అసెస్సీ (అసెస్సీ) తరువాత దాని నుండి తప్పించుకోలేడు అని ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయించింది. ఈ కారణంగానే ఆ పన్ను ఖాతాలోనే పన్ను మదింపు చేశారు. (కానీ) తరువాతి సంవత్సరాలకు వాస్తవ పరిస్థితులు భిన్నంగా ఉండటం వల్ల ట్రిబ్యునల్ వేరే తీర్పు ఇచ్చింది. ట్రిబ్యునల్ అప్పీలు పరిశీలన సమయంలోఆదాయ శాఖ కోరిక మేరకు పై విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి సూచన చేసింది. హైకోర్టు పరిస్థితులను పరిశీలించిన తరువాత లావాదేవీని బినామీ లావాదేవీగా పరిగణించరాదని తీర్పు చెప్పింది . దీనివల్ల ఆదాయపు పన్ను చట్టం లోని 60వ సెక్షన్ నిబంధనలు వర్తించవు. హైకోర్టు తీర్పు తరువాత, అసెస్సీ కుమారులు మరియు కుమార్తె పేర్లకు రూ.1,74,639.00/- మొత్తాన్ని బదిలీ చేసిన వాస్తవాలను, పరిస్థితులను పునఃసమీక్ష చేసింది. ఈ లావాదేవీని నిజమైన రుణం గా పరిగణించరాదని తీర్పు చెప్పింది. అందువల్ల, ఆ మొత్తం నుండి వచ్చిన వడ్డీని ఆదాయపు పన్ను చట్టం లోని సెక్షన్ 61 కింద అసెస్సీ ఖాతాలోనే పన్ను మదింపు చేయాలని ఆదేశించింది. ఈ ముగింపుతో, వివిధ సంవత్సరాలకు సంబంధించిన ప్రశ్నలకు ఆదాయ శాఖ పక్షాన తీర్పు వచ్చి, అసెస్సీ పై తీర్పు వచ్చినందున, అసెస్సీ ఈ న్యాయస్థానాన్ని ఆశ్రయించారు.

అసెస్సీ స్వయంగా హాజరై చాలా నేర్పుగా తన వాదనను వినిపించారు. వివాదస్పద లావాదేవీ ఒక రుణం అని అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ తీర్పు ఇచ్చింది. ఇది వాస్తవాలకు సంబంధించిన ప్రశ్న కాబట్టి, హైకోర్టు కు సూచన ద్వారా వచ్చినప్పుడు, వాస్తవాలకు సంబంధించిన ఈ ముగింపు పై జోక్యం

చేసుకునే అధికారం లేదని అసెస్సీ వాదించారు. తన పిల్లలు ఏదైనా వ్యాపారం చేయాలనుకుంటే వారికి రుణం ఇచ్చే హక్కు ఏ తండ్రికీ ఉందని, అలా ఇచ్చిన రుణంపై వచ్చే వడ్డీ నుండి ఎటువంటి ఆదాయం తండ్రి ఖాతాలో పన్ను మదింపు కు లోబడదు అని కూడా అసెస్సీ వాదించారు. ఎటువంటి వడ్డీ లేకుండా రుణం ఇచ్చారని హైకోర్టు తీర్పు చెప్పడం పూర్తిగా తప్పు అని వారు భావిస్తున్నారు. అదనంగా, వివాదస్పద మొత్తం మెస్సర్స్ మోడరన్ ప్రాపర్టీ డీలర్స్ ఖాతాల నుండి డెబిట్ చేయబడి, తరువాత అసెస్సీ దానిని ఆ సంస్థ భాగస్వాములకు ఇచ్చి, చివరికి ఆ మొత్తం తిరిగి అసెస్సీకి చెల్లించబడింది అని. అయినప్పటికీ, ఇది రుణ లావాదేవీ కాదని హైకోర్టు తీర్పు చెప్పడం తప్పు అని వారు వాదించారు.

శ్రీ రామ్మూర్తి, సీనియర్ న్యాయవాది వాదించారు. ఆదాయ శాఖ మరోవైపు, చట్టం యొక్క ఐదవ అధ్యాయం యొక్క ప్రధాన ఉద్దేశ్యం పన్ను చెల్లింపుదారుడు పన్ను బాధ్యత ను తప్పించుకోవడానికో లేదా తగ్గించుకోవడానికో సెటిల్‌మెంట్ ద్వారా కలిగే పరిస్థితిని ఎదుర్కోవడానికే అని వాదించింది. ఆ ఉద్దేశ్యంతో, వివాదాస్పద లావాదేవీ కేవలం ఆధారరహిత లావాదేవీ మాత్రమే కాబట్టి దానిని ఏ విధంగానూ రుణం అని పిలవలేము. అందువల్ల, చట్టం యొక్క 61వ సెక్షన్ నిబంధనలు దానికి వర్తించాలి. తత్ఫలితంగా, ఆ లావాదేవీ నుండి వచ్చే ఆదాయం అసెస్సీ ఖాతాలోనే పన్ను మదింపు కు లోబడాలి. ఈ విషయంలో, హైకోర్టు తీర్పులో ఏ తప్పు లేదని న్యాయవాది వాదించారు.

అసెస్సీ తన వాదనకు మద్దతుగా, ట్రిబ్యునల్ రుణ లావాదేవీ అని తీర్పు ఇచ్చిన విషయంలో, 256వ సెక్షన్ కింద హైకోర్టుకు ఉన్న సలహా అధికార పరిధి ఆధారంగా జోక్యం చేసుకోలేదని వాదించారు. ఈ విషయాన్ని బలపరిచేందుకు, కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ ట్యాక్స్, వెస్ట్ బెంగాల్ వర్సెస్ కలకత్తా ఏజెన్సీ లిమిటెడ్, 19 ఐ.టి.ఆర్ 191 కేసులో ఈ న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పును ఆయన ఆధారంగా చేసుకున్నారు. ఈ తీర్పులో న్యాయస్థానం

> "భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ చేసిన ఆదాయ-పన్ను సూచనల విషయంలో హైకోర్టు యొక్క అధికార పరిధి ఒక సలహా అధికార పరిధి మరియు చట్టం ప్రకారం వాస్తవాలపై ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయమే అంతిమమైనది, అది విజయవంతంగా దాడి చేయబడకపోతే తప్ప ట్రిబ్యునల్ నమోదు చేసిన వాస్తవాలపై నిర్ధారణలకు ఆధారాలు లేనందున."

ఆ ప్రత్యేక కేసులో అసెస్సీ ఆదాయపు పన్ను చట్టం నిబంధనల కింద కొన్ని మినహాయింపులను క్లెయిమ్ చేశారు. కానీ, పన్ను నిర్ధారణ విధానంలో ఏ దశలోనూ అసెస్సీ ప్రస్తావించిన మినహాయింపు పొందేందుకు అవసరమైన వాస్తవాలను నిరూపించలేకపోయారు. అయితే, హైకోర్టు, మిచెల్ కేసు [1927] 1 కె.బి. 719 లోని సూత్రాలను ఉపయోగించి రిఫరెన్స్ చేయబడినప్పుడు, నిరూపించబడని కొన్ని వాస్తవాలను ఊహించి, అసెస్సీ క్లెయిమ్ చేసిన మినహాయింపులకు అర్హుడని తీర్పు ఇచ్చింది. అందువల్ల, తన హైకోర్టు పరిధిని దాటిందని ఈ న్యాయస్థానం తీర్పు ఇచ్చింది. 256వ సెక్షన్ చట్టం కింద న్యాయ సమస్యలపై మాత్రమే హైకోర్టుకు రిఫరెన్స్ చేయవచ్చుననే ప్రతిపాదనతో ఎటువంటి వివాదం లేదు. న్యాయస్థానం ఆ న్యాయ సమస్యకు సమాధానం చెబుతుంది. వాస్తవాల విషయంలో జోక్యం చేసుకోవడం సమంజసం కాదు. అలాగే, అసెస్సీ పట్నాయక్ అండ్ కో. లిమిటెడ్ వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ ట్యాక్స్, ఒరిస్సా, 161 ఐ.టి.ఆర్ 365 కేసులో ఈ న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పునూ ఆధారంగా తీసుకునా .

> "ఈ తీర్పులో హైకోర్టు వాస్తవాలను పునఃపరిశీలించడంలో మరియు ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడు చేసిన పెట్టుబడి ప్రభుత్వం ఇచ్చిన ఆదేశాలతో సంబంధం లేనిదని తీర్పు చెప్పడంలో మరియు దాని వల్ల వచ్చిన నష్టం మూలధన నష్టంగా పరిగణించాలని తీర్పు చెప్పడంలో లోపం ఉందని."

ఆ కేసులో ట్రిబ్యునల్ జరిగిన సంఘటనల క్రమం మరియు అసెస్సీ చేసిన పెట్టుబడితో ప్రభుత్వం మోటార్ వాహనాల ఆర్డర్లు అందుకున్న సమయాల మధ్య దగ్గరి సంబంధాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుని, అసెస్సీ అమ్మకాలను పెంచడానికి మరియు అతని వ్యాపారాన్ని పెంచడానికి పెట్టుబడి పెట్టబడిందని మరియు వాణిజ్య అవసరాన్ని బట్టి పెట్టుబడి పెట్టబడిందని, అందువల్ల నష్టం ఆదాయ నష్టమని తీర్మానించింది. కానీ, హైకోర్టు ఆ నిర్ణయంతో జోక్యం చేసుకుంది. అందువల్ల, ఈ న్యాయస్థానం హైకోర్టుకు పంపబడిన ప్రశ్న వాస్తవాల ఆధారంగా ట్రిబ్యునల్ నిర్దేశించిన నేపథ్యంలో తీర్పు చెప్పాలనే ఊహతో రూపొందించబడింది కనుక, న్యాయమూర్తులు ఆధారాలను మళ్లీ పరిశీలించడం తప్పు అని పేర్కొంది.

ఆ అసెస్సీ కమీషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్, పంజాబ్, జమ్మూ అండ్ కాశ్మీర్, మరియు హిమాచల్ ప్రదేశ్ వర్సెస్ ఎస్.రఘుబీర్ సింగ్, 57 ఐ.టి.ఆర్. 408 కేసులో ఈ న్యాయస్థానం ఇచ్చిన తీర్పును కూడా ఆధారంగా చేసుకున్నాడు. పరిశీలించవలసిన ప్రశ్న, కుటుంబ విభజనలో తాను పొందిన షేర్ల విషయంలో ట్రస్ట్‌ను సృష్టించిన అసెస్సీ, 1922 భారతదేశ ఆదాయపు పన్ను చట్టం

యొక్క సెక్షన్ 16(1)(సి) యొక్క మొదటి పరిది నిబంధనల ప్రకారం, ఆ స్థాపన నుండి వచ్చిన ఆదాయంపై పన్ను చెల్లించాల్సి ఉంటుందా లేదా అనేది. ఈ న్యాయస్థానం తన తీర్పులో, అసెస్సీ ట్రస్ట్ నుండి ఎటువంటి ప్రయోజనం పొందలేదు మరియు అసెస్సీపై ఉన్న బాధ్యతను నెరవేర్చడానికి ఆ ట్రస్ట్ ఏర్పాటు చేయబడింది కాబట్టి, 1922 భారతదేశ ఆదాయపు పన్ను చట్టం యొక్క సెక్షన్ 16(1)(సి) కింద అసెస్సీపై పన్ను విధించబడదు కాబట్టి షేర్ల నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని అసెస్సీ ఆదాయంగా పరిగణించబడుతుంది తీర్పు చెప్పింది. ఈ న్యాయస్థానం ఇచ్చిన హనా ఉపసంహారానికి కారణం ట్రస్ట్ డీడ్ యొక్క నిబంధనలు మరియు షరతులు, ట్రస్ట్ డీడ్ నుండి ఉత్పన్నమయ్యే బాధ్యతలతో ఆస్తులు మరియు ఆదాయం స్పష్టంగా ముద్రించబడ్డాయని తేలింది. ఇలాంటి పరిస్థితిలో ఉన్న అసెస్సీకి ఈ తీర్పు ఎలా ఉపయోగపడుతుందో మేము అర్థం చేసుకోలేకపోతున్నాము.

మరోవైపు రెవెన్యూ తరపున వాదించిన శ్రీ రామమూర్తి గారు, ఈ న్యాయస్థానం ఇచ్చిన శ్రీమతి మోహినీ థాపర్ వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ ట్యాక్స్ (సెంట్రల్), కలకత్తా మరియు ఇతరులు, 83 ఐ.ఆర్.టి. 208 కేసులోని తీర్పుపై ఆధారపడ్డారు. ఆ కేసులో, ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడు తన భార్యకు ఇచ్చిన బహుమతుల నుండి, ఆమె కొన్ని షేర్లను కొనుగోలు చేసింది మరియు మిగిలిన మొత్తాన్ని డిపాజిట్లలో నిక్షేపించింది. ఆ కేసులో పరిశీలించవలసిన ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడి భార్య ఆ డిపాజిట్లు మరియు షేర్ల నుండి పొందిన ఆదాయాన్ని, 1922 ఆదాయపు పన్ను చట్టం యొక్క సెక్షన్ 16(3)(1)(iii) కింద ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడి ఆదాయంలో చేర్చాలా లేదా అనేది. ఈ న్యాయస్థానం తీర్పులో, అసలు ప్రశ్నవిషయంలో బదిలీలు నేరుగా జరిగిన బదిలీలు అని, మరియు భార్య పొందిన ఆదాయం ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడు నేరుగా చేసిన నగదు బదిలీకి సంబంధించి పరోక్షంగా అందిన ఆదాయమే, కాబట్టి, ఆదాయానికి మరియు ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడు చేసిన ఆస్తుల బదిలీకి మధ్య సన్నిహిత సంబంధం ఉంది. అందువల్ల, 1922 ఆదాయపు పన్ను చట్టం యొక్క సెక్షన్ 16(3)(a)(iii) కింద ఆదాయాన్ని ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడి ఆదాయంలో చేర్చాలని తీర్పు ఇచ్చింది.

శ్రీ రామమూర్తి గారు కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్‌కమ్ ట్యాక్స్ వ శ్రీమతి. పెల్లటి శ్రీదేవమ్మ, 216 ఐ.ఆర్.టి. 826 కేసులోని తీర్పుపై కూడా ఆధారపడ్డారు, కానీ ఆ కేసులో 1961 ఆదాయపు పన్ను చట్టం యొక్క సెక్షన్ 64(1) లోని ఖండ)iv) పరిశీలనకు వచ్చింది. అంటే, ఒక వ్యక్తి యొక్క మొత్తం ఆదాయాన్ని లెక్కించేటప్పుడు నేరుగా లేదా పరోక్షంగా మైనర్ బిడ్డకు వచ్చే అన్ని ఆదాయాలను చేర్చవచ్చా లేదా అనేది. ఈ సందర్భంలోనే, న్యాయస్థానం ప్రేమ్ భాయ్ పరేఖ్ కేసులో]1970] 77

ఐ.ఆర్.టి. 27 (SC) గమనించినట్లుగా, ఆదాయం సన్నిహితంగా ఉండాలనే పదబంధానికి నిజమైన అర్థాన్ని వివరించింది. కానీ, ప్రస్తుత కేసులో మేము నిజానికి చట్టంలోని సెక్షన్ 64(1)తో సంబంధం లేము మరియు ఈ కేసు కాబట్టి నేరుగా ఎటువంటి సహాయం చేయదు.

వాదన సందర్భంగా ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడు, పిల్లలకు అనుకూలంగా జరిగిన రుణ వ్యవహారం మొత్తం నుండి వచ్చిన వడ్డీ ఆదాయం వారి చేతుల్లో ఇప్పటికే పన్ను చెల్లించబడిందని, కాబట్టి దానిని రెండుసార్లు పన్ను విధించలేమని వాదించారు. అయితే, శ్రీ రామమూర్తి గారు ఈ వాదనను తోసిపుచ్చుతూ, ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద నిర్ధారణా అధికారికి, చట్టం ప్రకారం ఒక నిర్దిష్ట ఆదాయానికి సంబంధించి పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉన్న సరైన వ్యక్తిని, అంటే పన్ను చెల్లించాల్సిన వ్యక్తిని పన్ను విధించే హక్కు ఉందని, ఒక నిర్దిష్ట ఆదాయానికి సంబంధించి తప్పు వ్యక్తిపై పన్ను విధించబడిందనే కారణంగా నిర్ధారణా అధికారి సరైన వ్యక్తిపై ఆదాయానికి సంబంధించి పన్ను విధించకుండా ఉండటానికి వీలులేదని తేల్చారు .ఈ సందర్భంగా, ఆయన ఆదాయ పన్ను అధికారి వ సిహెచ్..అచ్చయ్య, 218 ఐ.ఆర్.టి. 239 కేసులో ఈ న్యాయస్థానం చేసిన పరిశీలనలపై ఆధారపడ్డారు.

"మా అభిప్రాయం ప్రకారం, ప్రస్తుత చట్టం కింద, ఆదాయపు పన్ను అధికారికి 1922 చట్టం కింద ఉన్నటువంటి ఎంపిక లేదు. ఆయన సరైన వ్యక్తిని, మరియు సరైన వ్యక్తిని మాత్రమే పన్ను విధించగలడు మరియు విధించాలి. 'సరైన వ్యక్తి' అంటే, చట్టం ప్రకారం ఒక నిర్దిష్ట ఆదాయానికి సంబంధించి పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యత ఉన్న వ్యక్తి." చట్టం ప్రకారం ఒక నిర్దిష్ట ఆదాయానికి సంబంధించి. "తప్పు వ్యక్తిఅనే పదానికి వ్యతిరేక పదంగా "సరైన వ్యక్తి" అనే పదాన్ని స్పష్టంగా " ఉపయోగించారు . ఒక నిర్దిష్ట ఆదాయానికి సంబంధించి తప్పు వ్యక్తిపై పన్ను విధించబడిందనే కారణంగా నిర్ధారణా అధికారి సరైన వ్యక్తిపై ఆదాయానికి సంబంధించి పన్ను విధించకుండా ఉండటానికి వీలులేదు. రెవెన్యూకు ఏది ఎక్కువ ప్రయోజనం చేకూరుస్తుందో ఏమై ఉండకపోయినా ఇది నిజం".

పై న్యాయస్థానం తీర్పు దృష్ట్యా, ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడి పిల్లలపై రుణ మొత్తం నుండి వచ్చిన ఆదాయానికి సంబంధించి పన్ను విధించబడిందనే ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడి వాదనకు ఎటువంటి ప్రాసంగికత లేదు. ఈ సందర్భంగా రెవెన్యూ తరపున వాదించిన శ్రీ రామమూర్తి గారు న్యాయబద్ధంగా చెప్పారు, తండ్రి తన పిల్లల వ్యాపారానికి కావలసిన రుణాన్ని అందించడానికి ఎటువంటి ఆటంకం లేదు, అటువంటి రుణం లేదా ఆ రుణం నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని తండ్రి చేతిలో

పన్ను విధించలేము కానీ, ప్రస్తుత కేసులో నిజానికి ఎటువంటి రుణం ఇవ్వబడలేదు మరియు పన్ను బాధ్యత తగ్గించడానికి ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడు కేవలం డాక్యుమెంటుల పరంగా సృష్టించిన పరికల్పన మాత్రమే అని తిరిగి నొక్కి చెప్పారు. ఈ సందర్భంలో ఛాంబర్లేన్ వ. ఇన్‌ల్యాండ్ రెవెన్యూ కమిషనర్స్, (1943) 25 టాక్స్ కేస్ 317, 329 కేసులో లార్డ్ మెక్‌మిలన్ చేసిన పరిశీలనలను ఉటంకించడం సముచితం.

> "ఈ చట్టం చుకోవడానికో లేదా పన్ను చెల్లింపుదారులు తమ ఆదాయాన్ని తగ్గిం ..... నివారించడానికో స్థాపనల ద్వారా ప్రయత్నించే పెరుగుతున్న నేర్పు అధిగమించడానికి .మరియు నిరోధించడానికి రూపొందించబడింది సాధారణంగా చెప్పాలంటే, ఈ పద్ధతిలో పన్ను చెల్లింపుదారుడు తన ఆస్తిలో కొంత భాగాన్ని విక్రయించడం ద్వారా ఆదాయం ఇకపై తనకు లభించకుండా ఉండేలా చేస్తాడు, అదే సమయంలో ఆస్తి లేదా దాని ఆదాయంపై కొన్ని అధికారాలను లేదా ఆసక్తులను కలిగి ఉంటాడు. ఈ చర్యకు ప్రతిగా శాసనసభ ఏమంటే, పన్ను చెల్లింపుదారుడు తనను తాను విముక్తి పొందాలని కోరిన ఆదాయాన్ని, అయినప్పటికీ, ఇప్పటికీ అతని ఆదాయంగా పరిగణించి, దాని ప్రకారం అతని చేతిలో పన్ను విధించాలని ప్రకటించింది".

ఈ న్యాయస్థానం తుల్సీదాస్ కిలాచంద్ మరియు ఇతరులు వ ఎ. కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్, బొంబాయి నగరం, 42 ఐ.టి.ఆర్. 1 కేసు పై పరిశీలనలు భారతదేశ ఆదాయపు పన్ను చట్టం మరియు దానిలోని 16వ సెక్షన్‌కు వర్తించవని, ఈ సెక్షన్‌ను ఒకే ఉద్దేశ్యంతో మరియు ఒకే లక్ష్యంతో రూపొందించబడిందని తీర్పు చెప్పింది. 1961 భారతదేశ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని అధ్యాయం V కూడా ఇదే ఉద్దేశ్యంతో రూపొందించబడింది . కాబట్టి, ఛాంబర్లేన్ కేసు (పై) లోని పై పరిశీలనలు కూడా వర్తిస్తాయి.

నిజానికి, ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడు మరియు అతని పిల్లలచే స్థాపించబడిన సంస్థ యొక్క భాగస్వాముల మధ్య జరిగిన లావాదేవీ, పిల్లల సంస్థ లెక్కల పుస్తకాలలో 01.04.1963 నాటి డబ్బు తిరిగి చెల్లించడం మరియు ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడి సంస్థ లెక్కల పుస్తకాలలో పిల్లల పేరిట మళ్లీ అదే మొత్తాన్ని బదిలీ చేయడం అనేది పన్ను భారాన్ని తగ్గించడానికే ఉద్దేశపూర్వకంగా రూపొందించబడిన కాగితాల పై జరిగిన లావాదేవీ మాత్రమే. దీన్ని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఆదాయ పన్ను చెల్లింపుదారుడు తన పిల్లలకు ఇచ్చిన రుణ లావాదేవీగా పరిగణించలేము. న్యాయస్థానంలో దాఖలు చేసిన పిల్లలు తమ స్టాండ్ పై స్పష్టంగా పరస్పర విరుద్ధంగా ఉన్న ఆఫిడవిట్‌లు ఇదే విషయాన్ని

సూచిస్తున్నాయి. పన్ను బాధ్యత తగ్గించడానికే ఉద్దేశించిన ఇటువంటి కాగితాల లావాదేవీని రుణం అని పరిగణించలేము. అలాగే ఈ పరిస్థితులలో హైకోర్టు ప్రశ్నించబడిన ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పడం ద్వారా తన సలహా సంబంధిత అధికార పరిధిని దాటిందని కూడా చెప్పలేము. మా పరిగణనలోకి తీసుకున్న అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ కోర్టు జోక్యం అవసరమని హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో ఎలాంటి లోపం లేదు. అప్పీళ్లు తదనుగుణంగా కొట్టివేయబడతాయి కాని పరిస్థితులలో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఆర్డర్ ఉండదు.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి